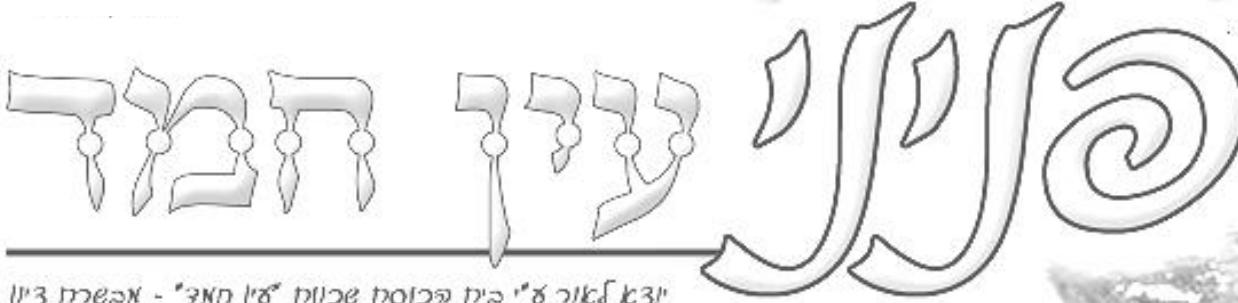

פרשת לך לך | היתפשיה

אסור לקרוא בפעת התפלה | לא לשמר עט קדושת הגליון

לרפואת כל חולין עם ישראל ולרפואת והצלחת יוסף לאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת לך לך - מזקה ברביבים

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר
צחיק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
شمואל אימן בן אסתר זר שweit בת רותי
מאיר ישראלי בן רחל ברכה- ירתאת שמים
לאור יהושע סונך וב"ב גלית בת מוסדי
יהודית אריה בן רחל ברכה אח בן שושנה
רומן אברהם וב"מ קסיר אפרים וב"ב
רחל בכאה בת פדילה דליה משפט שטרית
נעט יצחק בן רחל ברכה רינה בת סמי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת ההצלחה בכל העיניים
שלמה ודונה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
עמ.יש כדורי אקלבי יוסף חיים נסכה
שולמית ומרדכי חיים דודיש וב"ב

"וְאֵת הַפְּפָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂו בְּחִרּוֹן" (בראשית י"ב, ה)

וכמה מיליונים מכל כדור הארץ, כך המזכנים את הרבים עריכם גדול אצל השם יתרברר, שימושים את אחינו התועים מדרך השם בעבותות אהבה, לתוך קדושת התורה, שהרי כל ישראל ערבים זה זהה.

מן הגאון רבינו יוסף חיים מבגדד צ"ל היה קונה מדי שנה את ארבעת המינים לכבוד חג הסוכות בהידור מיוחד והוא מפזר לשם כר הון רב.

בחג הסוכות משועות הבוקר המוקדמות ועד לשעות הצהרים המאוחרות תור של יהודים מכל רחבי בגדי הגדולה היה משתרך כדי לבקר על מנייניו המהודרים של הגראי"ח ולצאת בהם ידי חובת המצווה באופן המועלה ביותר.

פעם שאלו את הגאון רבינו יוסף חיים, כיצד הרב יכול למסור את ארבעת המינים שלו שעיליהם שלים הון רב לכל אחד שבא? ולאחר בקר הרב גורם במוח ידיו שההידור של המינים פוחת והולך שכן המינים משחירים משימושيديם הרבות? הגראי"ח חייר ואמר: "זכוי הربים זהו ההידור הגדל". (אביי בבל הובא במידות טיש פרשת וישב)

כשהייתי נער צער לרימי חליתי. במסיבת ההודיה נכח הראש"ל הגר"ע יוסף צ"ל ואמר לי בזיה הלשון: "דע לך שהבראות בדלות זיכוי הربים של מורה אביך".

ברכת שבת שלום
הרבי חיים פנחס שיליט"א
חבר הרובנות המקומית מבשתת ציון

העלון מוקדש לעלי"י נשמת משה בן גורגיה

כתב בתהילים: "ולא ראיתי צדיק גנעב זרען מבקש לחם. כל היום חון ומלווה זרען לברכה" (טהילים ל"ג, כ"ו). מי אותו צדיק שכל היום חון ומלווה?

משמעות מהצדיק רבינו אלעזר אבוחצירה צ"ל בשם מן החותם סופר, לא מדובר כאן על הלואה כספית, אלא מדובר על אותו הצדיק שנוטן מכוחו וזמןנו למען הזולות. דוד המלך מבטיח לנו שאותו הצדיק יזכה שزرענו יהיה לברכה.

דוד המלך אומר: "כי לא תעזב נפשי" לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת" (טהילים ט"ג, י'). השאלה היא מדוע הינו חשובים שהחסיד ירך לשחת?

הまいיר מבאר (אבות פ"ה) שאין לך חסידות בעולם כמו המזוכה את הרבים. כי אין ראוי לרדת לגאים מישkeiten הרבים תלויות בו. יש חסיד שמקפיד על קלה כבבמורה, בזודאי ששכךו מרובה ולא יראה שחחת. אולם יש חסיד שלא מקפיד כל כך אבל הוא מזוכה הרבים, עליו דוד המלך מתפלל שלא יראה שחחת.

מן הרב עובדיה יוסף צ"ל כותב (קדמה לש"ת יביע אומר ח"י): למללה בקדוש הווא "זכוי הربים", שאין לך מללה גדולה כמו מי שמזוכה את הרבים, שנאמר: "ובמיטכים זדרו קדרה הרקיע, ומצדיק" הרבים פכוּכִים לעוֹלָם עַד" (דניאל י"ב, ג').

כשם שהכוכבים בשמיים נראים לנו כניצוצות קטיניות, והאמת שם פי כמה

דיזוג הגון וכשר במרה
אורן בן אסתר רונית בת סמי
תרצה בתיה בת ימונה ינט סין בת אסתר
עmittת טוביה יושב יושב בת רותי
נתנאלן בן ג'ינה יאלן בן ג'ינוי
דאוד עומר בן יהודית אסף בן סופיה
מטל בת לילכה מאיר בן שרית ואליה
טליה עדן אסתר בת שלומית יפית בת ג'ינה
שרי מינה בת שלומית שממען בן שלומית
אנגל יביבה בת שלומית אוון בן נעמי^{שושנה}
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה
דניאל בן שרה ואשרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפאה שלמה

מאיר ישראלי בן רחל ברכה יצחק בן עזריה
ימינה יזרע בת טטה בריאות וארכיות ימים
מדרכי נירען בן פרחה בריאות וארכיות ימים
מאיה אפרת בת ג'ינה דליה אפרת בת ג'ינה
סמי בת סולקה שלוי בן מזל פיתימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
היהודי אסטור פידאל בת חיה בריאות וארכיות ימים
נסמץ צחוב בן רחל ברכה עניyi בת רחל
שרה שילת בת אורלי אפרום בת יהודית
לביא ישראלי בן תומר חיה אסתר בת ג'ינה
נחום בן כיריה מורה בת רחל ברכה
יהודית אריה בן רחל ברכה טובה בת אוריה
משיא אסתר בת זדרה רפואה וחל בת זדרה
יעיטה בת רחל ברכה אפרום בן יקוט
רפלשה בן רחל יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגוט
יצחק בן חון רפאל אבידן בת קונה
הבה בת שונגה ריאל

09/11/2024

ח' חשוון תשפ"ה

פרשת לך לך

הפטורה: "למה אמרו"- ישעה מה'

ר"ת	יציאה	כניסה
ז"ב	17:55	17:19
ח' א'	17:50	17:17
חיפה	17:50	17:17
ב' ש'	17:54	17:19
	16:08	16:28
	16:26	

שׁוֹאֵל וּמְשֻׁבֵּב בִּהְלָכָה - צְלִית כְּבֵד - חַלֵּק ב'

ההלוּכוֹת מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

אם מותר לצלות כבד על גבי פלטה חשמלית?

Office ?

וְנִזְמָן !

הערכה: להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיימ פנחס, רבנות מקומית מבשתת מטעם ספרו 'הקשרות למעשה':
מותר לצלחות כבד על גבי פלטה חשמלית באופן שיש אפשרות לדם לצאת החוצה ובפרט כאשר נתונים אותו מעט בשימוש.
מקורות: אמרו "ר' שליט" באופן מנחת שמואל ח'א (ח"ד סימן ד). יש לציין כי לדעת בני ספרד היה מותר להשתמש בפלטה לחימום מאכלים אפלו בצורה ישירה. לדעת בני אשכנז הפלטה תיאור. שוב ראיינו שכך הביא בספר ילקוט יוסף (או"ה ח"א סימן עג ס"ט) להקל לצלחות בה, באופן שאין לה שפה סביב והדם נשפר או מחליק וירוד. יצא עתה ש"ת יביע אומר ח"א (ח"ד סימן ה) וכותב שם אודות בתי מלון ואולמות שצלחות כבד ובשר לא מוכשר על פלטה חשמלית שאין לה שפה סביב והדם מחליק וירוד או שנשנרכ מוחום האש שהוא יותר ממאה ששלות, יש לרובות להזכיר ע"ש

הוא הדין בפלנצה חשמלית הנמצאת באולמות ומסעדות, אם נתן בחומר גבוה ודם זב, יהיה מותר. לדעת בני אשכנז כאשר עושים כך, אין להשתמש בו לדברים אחרים מחמת ודם אסור אותן.

מושתר לצלות כבד בתנור חשמלי שימושתמים בו גם לשאר דברי מאכל. **מקורות:** ראה פתח תשובה (יו"ד סימן עג סק"א) בשם ש"ת הר הכרמל (חו"ד סימן יד) שנוגאים היתר לצלות כבד בתנור האופיה בשעה שבעור רוחוק מהאש. מכח זה בש"ת צ"ץ אליעזר חי"א (סימן נ"ג אות ח) העלה להקל בצלית תנור היות והחומר מתפשט בכל שטח התנור. כבר האריכו בזה רבוטינו האחרונים הלא מהה: ש"ת אגרות משה ח"א (סימן קסא), ש"ת מנחת יצחק ח"ה (סימן יז), ש"ת שבת הלוי ח"א (סימן קז), ש"ת משנה הלכות ח"י (סימן קלב), ש"ת תשובה והנוגאות ח"א (סימן תכ), ש"ת בנין אב ח"א (סימן לאות ג), יליקוט יוסף (או"ה א עמוד תק), ש"ת דבריך יאיר ח"ג (סימן לו).

בנוסף יש להניח תבנית מלמטה לקלית הדם [נich תבנית חד פגעי שלאחר מכך יזרוק אותה או יצפנו היבט בבנייר כסף או שיין בתבנית מים]. **הערה:** הדם הנוטף בטל בכמות המים ואינו אסור את הקערה. אין לחושש מה שהמים המהולים בדם רותחים ומתאים למללה וככיוול נמצוא הבשר או הכבד מתבשל בזיהת הדם. בשו"ע ("ו' סימן צח ס"ח") לעניין מחלת חלב שננתנו תחת הקדירה, כתוב בתשובה הגרא"א בשם ה"ב"ח בתשובה (סימן כד) שהיא איסור למתבשלה חלב תחת קדירת הבשר היינו באופן שהכירה שמעל המחלת מכסה את כל החלל המתבשלה ולכך נבעלעת ואסורת הקדירה. אולם בנידון דין שיש לדיעה מוקם להתפשט לצדיםiani בה כח להיבולע, ועוד שדם הנוטף מן הכבד לקערה עם מים בטל ברוב ואין בו כח לעלות ולאסור את הכבד. עוד שאיסור דם דרבנן יש להקל. שוב ראוי שכך העלה הגאון לר' שמואל הלוי וואזרן בקבוץ מרבית לו.

בשעת הצליה יש להשאיר את דלת התנור פתוחה מעט ליציאת האדים. **הערה:** הנחיתת הרבענות הראשית לישראל, היהות ובכחאי גוננו האדים מטאזרים ולא נבלעים. כן הعلا בש"ת דבריך יair ח"ד (סימן לא). יש לצין שלפני שיבשלו בתנור לאחר צליית הכבד, יש להפסיק את התנור על חום גבוה ככל האפשר במשך חצי שעה ורך לאחר מכן יאפו או יבשלו בתנור זה. כך דעת הראש"ל הגר"ע יוסף צ"ל כפי שהובאה משמו בספר הליקות מוסר ח"ב (עמוד עב). זכר לדברינו בספר מלח ברית (פסקי הלכות עמוד ת). לעניין תנורים באולמות שאין אפשר להשאירם אט הדלת פטוקה ופטור שורך בקשבדלת סגורה. יש מתיירחים לדיעבד חממת פתום האורובה ושכית בו ליציאת האדים

כאשר רוצים להשתמש בתנור לאחר צליית כבד, אין צורך המתנה של עשרים וארבע שעות ודין בכך שישיקו את התנור בחום המירבי לפני השימוש בו. **מקורות:** שמירת שבת ההלכתה ח'ב (פ"מ ה'כ"ג). ע"ע בספר בניין אב ח'א (סימן לא) שהחמיר בזה להזכיר כ"ד שעות. יש לעין כאשר צולמים את הכבד בתנור בדלת פתוחה, יש להתייר. אולם כאשר אין אפשרות לצלותם בדלת פתוחה רק סגורה, ובלועו אכן דם שהוא איסור, נמצא שעל ידי הסקת התנור בחום המירבי אין כאן ניצוצות ניטזין להכחישו. ראה מה שדן בזה בספר שרות למהדרין- שריה ח'ב (שאלה כה).

חֹד וְשָׁכַר

הגה"צ רב חים פלאג' צ"ל ספרי: יהוד' ת"ח דרכו הייתה לחזור אחר המצוות כדי לק"מ בהידור. הוא נהג להטיב לכל אדם. במיוחד הוא התאמץ להכנס אורחים לתוכו ביתו למרות שפרנסתו הייתה במצבם. פעם הتدפק על דלת ביתו יהוד' עני ומסכן. הלה בכה לפניו כי אין לו מקום ללון. נכמרו רחמי של בעל הבית וקיבלו אותו בסבר פנים יפות. באותו מיטים פרצה שריפה גדולה סמוך לביתו. האש כיתה את דירתנו ועל-פי דרך הטבע לא נראה כל פתח הצלה מההаш עד שהထיאש מביתו.

בשמיים ריחמו עליו והתרחש נס והאש לא שלטה ב ביתו כלל! הוא תלה את הנס בצתות המצווה שהכנים את האורח המשק לביתו. באותו הימים פרצה גם מגיפה ודקָר בעיר. רבים מאנשי העיר ברחו מביתם ונסו להרים כדי לא להגיד חילאה ב ביתו. אותו יומי הכנסיים האורחים לא נטש את ביתו ויישב שקט ושאנן כל הימים הללו ולא דבקה בו ובמשפחתו שום במחללה. אותו יומי הכנסיים האורחים לא נטש את ביתו ויישב שקט ושאנן כל הימים הללו ולא דבקה בו ובמשפחתו שום

מחילה ושום נגע. גם מאבי החומרה השתנה מאד בזכות מזאות הכנסתת אורחים. (מעובד מתוך 'תוכחת מושר')

מנויים לקיבלה הלוון חכם ב- מיידי שבוע, שלחו את כתובותך PnineEH@gmail.com	הקדשת הלוון נתנו להקדיש את הלוון לעליו נשמה, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגאון, חזרה בתשובה וכו' - אן לפנות ליליאו בטל"י 052-7652084 כתובת המערה: עבואר ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מبشرת ציון. מקוד 9076926	לשאלות בהלהה בא לפנות לר' אליהו חיימ פנחס בטל'י 052-6329144 (הניד באישור ועדת רוחנית)
--	--	--

הגאון המקובל הרבה נחום ויספיש לעווי משאדייק הידוע בכינוי רב' נחום שאדיק צ"ל – נולד בשנת ה'תקע"ג (1814). הוא ואחיו הם ראש משלחת ויספיש בירושלים. בצעירותו למד אצל הגאון רבי שלמה זלמן ליפשיץ ובגיל שמנה עשרה שנים בלבד הוסמך על ידו. לאחר נישואיו שימש במסר מספר שנים רבות של העיר שאדיק שבפולין (ליד העיר קאליש). בשנת ה'תר"ג (1843) עלה לארכץ ישראל עם שניים מאחיו: ר' אשר למיל ור' יעקב יהודה ליב (מח"ט בית לאבות).

לפי המסורת, עלייתם באה לאחר שלושתם חלמו בלילה אחד כי עליהם לעלות לארץ ישראל. בירושלים הקדיש את כל זמן ללימוד התורה כשהוא ישב רב' ימי בזום, עטוף בטלית ותפילין. למד קבלה יחד עם אחיו והגאון רב' יוסף זונדל מסלנט. התמנה לראש כול פולין. העמיד תלמידים רבים.

מגדלני בני ירושלים. זקנין ירושלים היו מספרים שהיו לו ולאחיו גilio' אליו הנביא ומגיד מן השמיים. הקפיד להתענות משבת לשבת. נפטר ב-י"ב חשוון ה'תרכ"ו (1865) במגפת cholera. חי כ-51 שנים. ציונו בהר-הציתים בירושלים בין אחיו ר' יהודה ליב והגאון מוקוטנא. בשנת ה'תשמ"ג (1983) הוקם על שמו ישיבת הרן (ר"ת- הרב ר' נחום), על ידי צאצאו הרב צבי ויספיש. על שמו רחוב בשכונת נווה יעקב בצפון ירושלים.

בשנת ה'תשמ"ג (1983) הוקם על שמו ישיבת הרן (ר"ת- הרב ר' נחום), על ידי צאצאו הרב צבי ויספיש. כמו כן קרוי על שמו רחוב בשכונת נווה יעקב בצפון ירושלים.

אבינו: ר' אברהם מפוזנא (תלמיד ר' רפאל הכהן כ"ז מהמברג ור' יוסף הצדיק, חתנו של הגאון המודע ביהודה). **אימונו:** מרת אסתר (בת רב' יצחק משלשין). **שותתו:** מרת חייה (齊氏) ר' ליזר אב"ד סימפלונה, מרת מינה-לאהRiblin (齊氏) שני- בת ר' משה מגיד Riblin, מנהיג האשכנזים בירושלים). **מרבותיו:** הגאנונים ר' עקיבא איגר, ר' רפאל מהמברג, ר' שלמה זלמן ליפשיץ (מח"ס ש"ת חמדת שלמה), המקובל ר' יהודה כהן. **ילדיו (מאשתו הראשונה):** ר' שלמה זלמן בהרן (ممיסדי שכונת מהא שערם ושכונות נוספות. שימש חבר בית דין של המהרי"ל דיסקין), ר' אברהם אליעזר, מרת רחל יוכבד (נישאה לר' יהודה ברגמן). **ילדיו (מאשתו השנייה):** ר' אשר לעמיל בהרן, מרת אסתר גיטל קורפו, ר' דוד בהרן. **ספריו:** **אבני קודש** – על מסכת בא מציעא • **אבני קודש** – שו"ת בית אבות אמרי בינה – שו"ת.

רבינו גר בשכונת שער חסד' בירושלים. הצדיק נהג לצום מערב שבת ושקד על התורה הקדושה יומם ולילה בהתמדה נפלאה בלי' שהצום יפריע לו. היי לו בנים ורבבה אחיהם שכל אחד היה גדול בפני עצמו. אחד מבניו, ר' שלמה זלמן סיפר שאביו, ר' נחום, נהג לילכת בכל יום שישי אחרה'צ' לכוטל המערבי לומר Shir-hashirim, שכן בזמן זה יורדת השכינה לכוטל ועת רצון לומר אז שיר השירים. פעם נשיה בחור צער ב שלש-עשרה או ארבע-עשרה, הלק' עם אביו כהרגלו ביום שישי אחרה'צ' לכוטל. שם בכוטל ישן מדורגות מסימות, כשהגינו לשם פגשו יהודי שנarraה פשוט ורגיל כל' יהודי. בשלב זה נפרד האב ובנו. אביו והיהודי פסעו יחד לכוטל כאשר הוא ר' זלמן הצער היה צריך להמתין שם לשובם.

אחר פרק זמן אביו אמר לו שיכל להצטוף אליו. היהודי ההוא שפגשו לא היה שם כבר. הוא נבהל והשווים אף עלם היהודי, הרי הוא לא ראה אותו חזר? אבל הוא שתק, הוא לא העד לשאול את אביו. אביו מעצמו שאל אותו אחרי שס' לומר Shir-hashirim אם הוא ראה את היהודי ההוא. כשנענה בחביב, אביו אמר לו כשבת שחוק מרחפת על שפטו: "אשר מי שנתן לו שלום".

קבני ירושלים סיפורו, שהמקום שהתגלה אליו הנביא אל' רבינו היה באותה פינה בכותל המערבי שבה בכה רבות על החורבן עד שנעשתה גומה מדמעותיו. כמו כן מסופר שביל הסדר, בנו רב' זלמן שם לב לשוני מראה פנ' אביו הקדוש. הבן שאל ברמז לפשר הדבר, ואביו הגה"ק רבי נחום זיע"א אמר: "הנה זה עתה הופיע כאן אליו הנביא".

ב מ הגה"צ ר' דוד בהרן זיע"ע נשלל על ידי אחד מבני משפחתו האם נכוна המסורת בירושלים שהיה לאביו הגה"ק רבי נחום זיע"א מדרגת גילוי אליהו שהרי יצא לאנשי ירושלים היה פשוט וידעו שהגה"ק רבי נחום זיע"א היה רגיל בכר. הגה"צ ר' דוד בהרן זיע"ה השיב: "gilui אליהו? לאביו היה הרבה יותר מזה. הרי היה לו גילוי שכינה!"

ג עם אחת בתו של רבינו חלה מאד וכמעט הגיעה עד שער מוות. בר"ה לפניה התקיעות אביה הגה"ק רבי נחום זיע"א עלה לבית וישב שם בעניינים עצומות ובדבקות נוראה. הוא אמר לה שאם תראה את אפיה ע"ה, לא תיתן לה את ידיה, רק לזו שיושבת לידה. מיד נתנה את ידה לישובת לצדיה והתרפאה. לאחר מכן סיפרה שאכן היא ראתה כי אפיה הגיעה מעולם העליון והושיטה לה יד.

הגאון מרכן ר' שלמה זלמן אוירבאך צ"ל סיפור כי בערב שבת אחת, כשרבינו הילך לקרוא את מגילת Shir-shirim בכותל המערבי, הוא השתהה בכותל המערבי יותר מהרגל. בנו רב' שלמה זלמן שאל את אביו: "אבא, מדוע אתה מתהמהה?". אביו אמר לו: "בפולין נפטר אחד מגודולי התורה שהוא הרב מקויל בפולין,שמו הגה"ק רבי שלמה פוזנער זיע"א. הלוייתו עתידה לעבור בכותל המערבי". לאחר זמן התברר שאכן באותו שעה נפטר הרב מקויל בפולין, שהיה מגודלי התורה בדורו.

ב מ ר' דוד בהרן זיע"ע סיפור, שבשmachת נישואיו אחד מבני משפחתו קם אביו ושתה 'לח'ם' ואמר שרברגעים אלו מות צורר כל היהודים, הצאר ניקולאי. לאחר זמן התבגר שאקן באותה שעה מת בראשיה הצאר ניקולאי. (הסיפורים מתאר גודלה שימושה- מאת ר' צבי ויספיש)

לאחר ארוחת הצהרים בישיבה יצאתי לערוך התובודות במקומי הקבוע. כשהגעתי הבחנתני היהודי אחד שנעמד בדיקת מקום הקבוע שלו. במבט ראשון הדבר היסב לי מעט כעס כלפי על כך שהוא לא מצא לו מקום אחר בתוך הפרדה גדול הזה, אלא דזוקא במקום של.

אבל מיד תקנתי את מחשבתי ואמרתי בלבו: "כמה טוב שעוזר יהודים עומדים לשופר את ליבם לפני ה' ושאני לא היחידי בקר".

צעדתי לכיוון אחר כדי להתבודד. בסמוך אליו עמד טנדר. אני רואה בתוכו ילד שמביט עלי. הדבר ציר עוטה, כתע יש יلد שמביט בי בזמן שאינו מתבודד לפני ה'.

במחשבה שנייה התפלאתי מאוד וחשבתי: "מה ילד לבד עשה בתוך הטנדר?". התקרבתי לטנדר ואני מבחין שהילד שמביט בי הוא בוכה.

הבנות שהוא תקווע בטנدر והוא במצבה בשל מגן האוור החם מאד שרר באותו יום. רציתי לחוץ את הילד. בהתחלה חשבתי לשבור את אחת החלונות.

לאחר מכך שמתי לב שהחלונות נמצאים עם מסילות. ניסיתי להסיט את אחד החלונות הצדיה. בסיעתה דשמייא החלון לא היה נועל והוא נפתח, קר עדרתתי ליד לצאת מהטנדר.

הילד סיפר שהוא נרדם כשהוא חזר מהחידר. נראתה הנג לא הבחן בו שהוא נשאר בפנים וסוגר עליו. מכיוון שלא היה פלאפון צעדתי אליו לכוון הישיבה שלו כדי להתקשר להוריו מטלפון ציבורי.

כשגענו לרחוב הראשי אני רואה יהודי מבוגר שצועד מולנו. האיש שוחח בפלאפון ואמר: "לא יכול להיות שכחתי אותו בטנדר. זה לא יתכן! נראתה שהוא לא עלה בכלל לטנדר. אני בטוח בזה!".

הבנות שכנראה זה הנג וההוא עטה מדבר עם הורי. ניגשתי אליו עם הילד ושאלתי אותו: "אתה מכיר את הילד זהה?". הנג ראה את הילד ונבהל מאוד.

הוא שאל בבהלה: "איך הוא הגיע אליך?". סיפרתי לו שמצאתו אותו בוכה בטנדר והזכירתי לו שכדי להיזהר יותר ולשים תשומת לב יתרה כדי שלא יקרה אסון חליליה.

از הבנותי כמה ה' עשה טוב בך שהקים אותו באותו יום בשעה ששאר הבחורים היו רגילים לקום ולא מוקדם יותר כהרגלי בשאר ימים.

כמה טוב היה שה' הביא אותך יהודי שיעמיד לתפילה בדיקון במקום שבו הייתה רגילה לעמוד, הכל כדי לזכות אותך להציג ילד יהודי בעל נפש טהורה.

להלן סיפורו מופלא המעובד מתוך עליון 'מתיקות השבת'. יש בסיפור זה להראות לנו שככל מה שקרה איתנו הוא מאייתו יתרברך והוא בחשובן מדויק עד מאד. להלן הסיפור מפי בעל המעשה ר' יוסף ג. מירושלים:

בעירiot שלמדתי בישיבה גדולה הייתה ב"ה בחדור המצליח ביותר בלימוד. כל הבחורים ראו אותו כעלוי' גדול ובועל כישרונות גדולים.

אני עצמי הייתה במצבה בתוך ליבי. בכל פעם כשהייתי פותח את הגمرا ומחחיל למד, היצר הרע מיד היה מציף את מוחי במחשבות רעות ו בגאותו גדולה. לא הייתה מצליח להתנתק מכך.

ישרתי את עצמי. ידעתי שכולם מעריכים אותו. מיידן הבנתי שיתכן שיש לי צירם רעים שאין לשום בחדור בישיבה. אפילו לא לבחור הנחשב לפשטוט ביותר במעמדו בישיבה.

המצוקה שלי התמשכה למשך כונה וחצי ברציפות. בסופה של דבר החלטתי שלא יתכן להמשיך כך. חיפשתי עזה כיצד אוכל להתגבר מאותן מחשבות.

קבעתני לעצמי שבכל פעם לפני שאפתח את הגمرا, אלמד בספר 'חובות הלבבות' שכabbת רבינו בח' בן יוסףaben. למדתי על מידת הענווה. חשבתי לעצמי שאם אלמד ות נהג בענווה ובפשטות, אוכל בכך להתגבר על יצריו הרעים.

בסיעתה דשמייא על ידי הענווה והפשטות שסיגליתי לעצמי התמעטו כמעט במעט הניסיונות, אבל רק במעט. המשכתי ללמד בספר 'חובות הלבבות' בשער חשבון הנפש ובעשר הביטחון' ובשער אהבת השם' ועוד.

שעירתי בנפשי איזה תגעג גдол יהיה לי לעשות התובודות ולשפר את צקון ליבי לפני יודע תלומות. מחשבה למשה, בכל יום הייתה יוצא מהישיבה בשעות המקדימות לפנונו ובפנונו בוקר לפרדוס הסמוך לישיבה. שם היו גדים פירות הדר למיניהם.

במקום זה הייתה לי השראה מיוחדת לעמוד ולשפר דמעות מתוך ערגה לה. בקשתי להיות יהודי טהור, לזכות לטהרת המחשבה ולמידות טובות, לעסוק בתורה בקדושה לשם שמיים ובעיקר להינצל מተאות כבוד וגאותה.

קבעתני לי מקום שבו הייתה עמוד ומ倜וד בין האילנות. העזה הזאת הועילה לי פלאים. בדרך כלל אני קם הרבה זמן לפני שבחוורי הישיבה קמים והולך להתבודדות. יומם אחד קמתי בשעה שהבחורים קמו ולא היה שיר לכת.

הרב שעבדיה יוסף בן גוריה צ"ל
הרב מדכי אחיה בן מלאליה צ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כהן ע"ה
אביי בת אסתר ע"ה
צדיק חכם בן חילדה צ"ל
שיי בת אסתר ע"ה
מוסדי בת חביבה ע"ה
יננה בת סעדיה צ"ל
שמען בן שמחה צ"ל
רי' דב בת נעמיה ע"ה
אורה בת נעמיה ע"ה
שושן בן חנה צ"ל
גורליה בת נעמיה ע"ה
אלון בן סעדיה צ"ל

הרב יצחק בן תפאה כדורי צ"ל הרבה שבתי בן אסתריא אטונ צ"ל ולד' יחיאן בן יוסף צ"ל
הרב מנחם בן ייטריה אכרי צ"ל מאיר מודר בן שושנה צ"ל יצחק בן ברקן דב צ"ל
אביבה בת איירין ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נירקיס ע"ה
אברהם בן יונה צ"ל מערום בן דבורה צ"ל אבגדור בן ג'ולי צ"ל
ר' עוליאל ישועה בן טחה מקין צ"ל מסעוד בן יקוט צ"ל
צחק בן חביצה צ"ל דודו הירושע בן ארכ' מיחסן צ"ל מזל בת שמעון ע"ה
אהרון (ארכ') בן רבקה צ"ל יוסוף בן מרים מוסרף צ"ל
חי ז'ידי בן קלרה צ"ל דב בן יצתק צ"ל
סוליקה בת עשרה ע"ה רחל רפאת בת השמתה ע"ה
יוסוף בן סעדיה צ"ל אסתר בת נעמיה ע"ה יעקב בן אסתר צ"ל
טלמי בן פרחה צ"ל יעקב בן סלמה צ"ל
דביאל רפאל בן חגית צ"ל דילפה בת נעמיה ע"ה
משה אסתר בת דורה ע"ה יהודה בן שעידה צ"ל
עפאת בת השמתה ע"ה אביה לושי ע"ה
אברהם בן דינה צ"ל כל' נשמות עם ישראל